

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

TIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA.

Löp. No. 157. — Årg. 9.

Redaktör och utgivare:
C. H. LUNDGREN.

WINNIPEG, MAN. 22 DECEMBER 1894.

Redaktionsbyrå och kontor:
Patrick street 400, Winnipeg.

No 34.—Lösn. 5 Cts.

OM JORDBRUKSSKÖTSELN I WESTRA CANADA.

Den brådaste tid på året är skördetiden. Säden mognar på en gång, och det är viktigt, för andra orsakers skull än förut angifne, att skynda på. Det kan f. ex. blåsa upp en hård vind, som inom några timmar kringstör innehållet af de mognade axen, därför heter det, att göra på benen.

En man, som är van att sköta en självbindare, kan skära ca. 12 acres af hvetepå dagen, och med ombyte af hästar, upptill 15 acres. Garnet, till bruk för bindaren, kostar 9 cents pr pound, och åtgår ungefär 3 pound till hvarje acre.

En ny självbindare, af bästa sort, kostar ca. 140 dollars och kan hålla ut i 10 år, om man tager väl vara på den.

Grödan ströks på så sätt, att två eller flera stackar plaseras intill hvarandra med lagom mellanrum för trösmaskinen. Ofta gifver man sig icke tid till stackning, utan plaseras maskin och separator midt på faltet, dit säden framköres och aftröskas. Man sparar härigenom både tid och pengar. I godt väder kan man tröska ca. 2000 bushels hvetepå dagen.

I September begynnes höstplöjningen, och jordbrukare, som föredraga att stacka all sin gröda, uppskjuta tröskningen tills kallare väderlek inträffar, såsom i Oktober.

Potatis och andra rotfrukter upptagas i Oktober månad, och fortsättes därefter plöjningen intill midten af November, då marken fryser upp och vintern inträder. I Oktober infaller också den s. k. "Indian sommaren", utmärkt genom sin goda, jemma väderlek. Under första delen af vintern är man sysselsatt med att i ordningsfulla och reparera stall och ladugård, för att göra det varmt och komfortabelt för kreaturen, därefter hemköres allt det hö, som kan anses ätgå till vinterfoder.

Vanligtvis är det ganska litet snö före jul, knappast nog för släddon; i Januari är midvinter och Februari är den kallaste månad på året. Termometern visar då ofta 30 a 40° under "zero", men tag på edra öfverskor, rock, mössa och handskar, och gå ut i staden, då ni vilja finna, att gatorna äro fulla af folk, ifrigt jagande efter den allsmäktige dollarn.

Gör en tripp ut på landet, och der finna ni "farmaren" sysselsatt med att hugga ved, köra hö, sköta om kreaturen och alltid färdig, att diskutera de mest brännande politiska frågor. Med långa istappar i sitt skägg vill han vid afskedet alvarligt försäkra eder, att Westra Canada är det hälsosamaste land under solen.

KORRESPONDENS.

BERGEN, Man., Canada, 26. Oktober 1894.

Herr Alfred Åkerlindh, Ottawa.

Enligt önskan vill jag härmed meddela eder mina iakttagelser angående Manitoba. Hvad klimatet beträffar, så är det synnerligen behagligt under sommaren för oss Skandinaver. Under vintern kunna

dagar förekomma, hvilka, för en arbetsman ute på prairien, förefalla något kalla. Landet häromkring är mycket godt för hvetepå, korn och hafre, samt potatis jemte andra rotfrukter. Natfrost har sällan skadat säden, om den blifvit såld och skördad i rätt tid. Här är också tillräckligt med hö, som betingar godt pris i Winnipeg. Det är dock icke många Skandinaver bosatta runt denna plats på grund af, att största delen af landet var upptaget innan den Skandinaviska emigrationen till Canada hade begynt. Dock finnes ännu mycket af godt land till salu för ett pris af från 5 till 15 dollars pr acre. Landet häromkring står i högre värde, därför att afståndet till Winnipeg är kort, hvilket gör, att jordbrukaren lättare och fördelaktigare kan afsätta sina produkter.

I sin helhet är landet godt här i Manitoba. På senare tiden har man begynt att anlägga kolonier i provinserna Alberta intill stationerna Wetaskiwin och Edmonton. Jag har icke sjelf varit der, men dock talat med tillförlitligt folk, som undersökt landet deromkring. De uttala sig på det allra fördelaktigaste om dess beskaffenhet; passande såväl för sådesodling som boskapskötsel, så der är en god plats för Skandinaver, att bosätta sig på. Arbetsförhållandena äro nu ganska kläna, så jag vill för närvarande icke tillråda någon, som söker dagarbete, att hitresa. Jag sjelf kom till Manitoba för 12 år sedan och begynte arbeta vid Canada Pacific Jernvägen. Efter nio månaders arbete fick jag anställning som förman med god aflönning, hvilken plats jag ännu innehar. Min hemort i Sverige är Moås, Kinnared, Halland.

Högskningsfullt
JOHN HALLONQVIST.

LA RIVIERE, Manitoba, Canada,
15. Nov. 1894.

Herr Alfred Åkerlindh, Ottawa.

Undertecknad har emottagit edert bref, hvori ni önskar upplysning rörande Skandinaverna och deras förhållanden i detta distrikt, eller syd-vestra Manitoba, der jag är bosatt. Af egna jordbrukare hafva vi icke många, de flesta äro jernvägsarbetare och handverkare. Alla äro de nöjda med sin lott och många i ganska goda ekonomiska omständigheter. Skandinaverna äro omtyckta såsom redbara och stråfsamma arbetare, också erhålla de betalning efter den högsta gällande dagspenning. Längs med Pembina Mountain bibanan äro ett 60 tal Skandinaver bosatte, deraf utgöra Svenskarna det högsta antalet. Landet häromkring är synnerligen vackert och är Pembina dalen bekant för sin naturskönhet. Klimatet är godt och passande för oss Nordbor, jorden ypperlig; den bästa man kan önska sig för åkerbruk. Jag tänker, att hvar och en, som vill och kan arbeta, tager sig bättre fram här i allmänhet än i vårt kära fosterland.

Jag hitkom från Förenta Staterna på våren 1885, och har allt sedan dess arbetat vid Canada Pacific Jernvägen, der jag år 1887 fick anställning som sectionsförman. Jag trifs godt och har det bra. Min adress i Sverige var Stenun-

gen, Rolanda, Dalsland.
Med største högaktning, Eder
CHARLES F. LARSON.

FLEMING, Assiniboia, Canada,
4. Dec. 1894.

Herr Alfred Åkerlindh, Ottawa.

Härmed besvaras edert bref, som jag mottog för en tid sedan. Ni önskar höra något om landets beskaffenhet och klimat. Jag har varit uti Staterna i 6 års tid på jernbane arbete, och hade flera gånger goda lägenheter att upptaga land, men jag fann mig aldrig riktigt bra der. Efter mitt tycke, så är det bättre här. Jag har sex barn, två af dem hafva nu också tagit land. Som ni väl vet, har det varit två torra år, men ändå icke så dåligt. Jag har fått omkring 1000 bushels på en quart section land, utom andra ting. Landet är här något kuperadt, med svart-nylla på lerbottnen, och träffar man godt vatten på 8 fots djup. Någon hagelstorm eller orkan hafva vi icke haft under de fem år jag varit bosatt här. Klimatet är mera likt Sveriges; något kallt vintertiden. Det finnes ännu mycket land här att både köpa och få fritt; vi köp. till 3 a 4 dollars pr-acre. Jag bor tre mil från stationen, och ämna några Svenska emigranter att slå sig ned här, så vill jag stå dem till tjänst och göra mitt bästa för dem. För en fattig, så är det lättare här, att arbeta sig till ett hem, än det var i Sverige. Min egendom är nu värd 2000 dollars, och jag hade ingenting att börja med. Vi äro ett litet settlement af Svenska, alla reda sig bra, och tänka vi att få egen skola nästa sommar.

Om någon ämnar sig hit, så var god skrif derom på förhand.
Vänligen
A. ERMAN.

CANADA.

— Premier Ministern Sir John Thomson afled hastigt i London, England, den 12 dns.

— Senator Bowell har af General-Guvernören fått i uppdrag att bilda nytt kabinet.

— The Privy Council har uppskjutit Manitoba skolfrågans afgörande till efter jul.

— President Van Horne har, för sin hells skull, afrest till ödra Frankrike, och väntas åter till Montreal i midten af nästa månad.

— För att upprätthålla ordning vid nordkusten af British Columbia ämnar Regeringen ditsända en armerad uttur.

— Port Simpson Indianerna, B. C., hafva insändt en petition till General Booth med begran om, att få sig tillsända några officerare, för att bilda en Salvation army. Indianerna, som äro Methodister, säga, att de icke vilja hafva något vidare att beställa med kyrkan. De uppgifva, som anledning till trubbel, att missionären hade förbudt dem att slå på trumma under pågående gudstjänst, och detta tvång ville de icke finna sig i. Såsom Salvationister trodde de sig få mera handlingsfrihet, och tronslagare rekryter skulle det icke blifva någon brist på.

— Från kolonien Nya Danmark meddelas: En dotter till Anna och Erik Wickström föddes den 12te November.

— Man har berättat, att jordbrukarna i Westra ännu disponera öfver ca. 3 millioner bushels hvetepå, som till största delen kommer att der qvarliga öfver vintern.

— The Inland Sentinel meddelar: musikern F. Ahlin har råkat ut för olycka, att nära nog säga af sig den högra armen.

Ahlin vistades för några år sedan i Winnipeg och förnöjde då Svenska-arna med sitt piano spel.

— Utförelsen af Boskap från Nordvestra Canada, i synnerhet från Manitoba, har under de senaste månaderna varit synnerlig liflig. Under September och oktober exporterades 220 vagslaster från Manitoba, hvilka inbragte åt provinssen \$115,000. Utförelsen går hufvudsakligen till Montreal.

— Kapten Roberts, förare af Ångbåten Maud, har inrapporterat till polisen i Victoria, B. C., att han påträffat en 7 a 8 års gammal hvit gosse bland Chucklesett Indianerna. Det säges, att Indianchefen köpt gossen af en vit man, som stulit honom från sitt hem i Sautele. Saken vill blifva undersökt.

— I närheten af La Riviere fann man här om dagen en död man liggende ute på prairien. Ett hål genom hufvudet utvisade, att mannen var skjuten. Kroppen hade troligen legat der nå gra månader, och om här föreligger mord eller sjelfmord får man troligen aldrig uppdagad.

— Från Ottawa skrives: Herr C. O. Swanson har afrest till Staterna och blifva hans första uppehållsorter Boston, Worcester m. fl.

— Syföreningen "Myran" hade den 3. dns. en mycket animerad sammankomst, hvarvid ny styrelse tillsattes. Till ordförande valdes fru Bisgaard, till kassör fröken Clara Johnson, samt till sekreterare fru A. Pehrson. En ganska stor kollekt insamlades också vid tillfället.

— Kyrko Styrelsen hade sammanträde den 5te dns, hvarvid flera viktiga frågor afgjordes; dagen derpå höll sång föreningen sitt första möte, hvilket var rätt talrikt besökt.

— "Lyran" är namnet på den sångförening, som under pastor Pihblads ledning bildades den 5te dns. Dess Svensk-Norske medlemmar äro fruarne Kempff, Bisgaard och Åkerlindh, fröknarne Sjöblom, Johnson, Kempff, Sundqvist, Olsen och Morberg, samt herrar Sandberg, Norström, Månson och Åkerlindh. Öfningar skola hållas en gång i veckan.

— Vid senaste valet till ny styrelse i föreningen "Nordens Bröder" utsågs till president herr Alf. Åkerlindh, v. ordförande herr Chr. Olson, finans-sekreterare herr Anders Norström, sekreterare herr Chas. Blomqvist, skattmästare herr Olaf Sandberg, samt till ordningsmän herrar A. Pehrson och Knut Sjöberg. I stället för herr Olson och Blomqvist, som strax resignerade, valdes till v. ordförande herr Erik Erikson och sekreterare fröken Alma Kempff.

— Herr Carl Zetterman, mejeri-inspektör i Quebec, har hemrest till Sverige, för att der tillträda en annan befattning.

— Vid Parry Sound banan kommer arbetet att fortgå hela vintern. Det stora Amerikanske sågverksbolaget behöfver också en del folk, hvarför de Skandinaver, som redan erhållit arbete på dessa platser, tillrådas, att der kvarstanna, ty i och omkring Ottawa finnes intet som helst arbete att få under vintern.

EN SÄLLSAM HISTORIA.

Den engelska öfversten Maedow Taylor förtäjer i sin lefnadsbeskrifning, som för ej långesedan utkommit i tryck:

— Trovärdiga spökhistorier äro utan tvifvel mycket sällsynta. Men i Schorapoor inträffade år 1858 ett fall, som kan göra anspråk på att kallas så, och som gjorde ett djupt intryck på oss alla. I den nämnda staden lågo jemte andra trupper två kompanier högländare under öfverste Hughed. Det ena af dem var inqvarteradt i ett gammalt hus uppe på berget, det andra hade slagit läger strax utom staden.

En eftermiddag, då vakthafvande kaptenen satt i sitt tält, upptagen af brefskrifning, inträdde plötsligt en man af hans kompani, barhufvad och klädd i sjukhusdrägt. Utan att på vanligt sätt helsa på sin förman, började soldaten:

— Kapten, jag skall be er skicka mitt tillgodohafvande på lönen till min mor. Vill kapten skriva npp adressen? Hon bor...

Kaptenen skref mekaniskt adressen och sade sedan:

— Det är bra. Jag skall besörja saken.

Mannen gick, som han kommit, utan att helsa. Ett ögonblick senare föll det kaptenen in, att mannens drägt och sätt varit besynnerliga, och han tillkallade vakthafvande sergeanten.

— Hvarför lät ni soldat N. komma in till mig så reglementsvidrigt klädd?

— Kapten! utropade han. Har ni då glömt, att soldat N. igår dog på sjukhuset och i morse begrofs? Är kapten säker på, att han nu varit här?

— Fullkomligt säker. Här är hans mors adress, som han dikterade för mig. Han innestående lön skulle skickas till henne.

— Det är högst märkvärdigt! sergeanten utbrast. Vi ha sålt det lilla, han egde, och har just grubblat öfver, hur jag skulle få reda på hans anhörigas adress. Jag trodde, det skulle bli nödvändigt att skriva hem till regementet.

Gjorda efterforskningar visade, att den af kaptenen nedskrifna adressen var den riktiga.

EN MÄSTARE BLAND FICKTJUFVAR. Vid en middag, som en af Rysslands storfurstar nyligen gaf för franske ambassadören, talade den senare bland annat vidt och bredt om den utmärkte skickligheten, som utvecklas af hans hemlands fiktjufvar.

— Låt vara att de äro ganska handliga i sitt yrke, svarade storfursten, men jag är öfvertygad om att Petersburgs "pickpockets" ändå äro ett strå hvassare.

Och då han såg ett misstroget leende spela omkring ambassadörens läppar, tillade han:

— Jag vill slå vad med er, att ni, innan ni reser er från bordet, skall vara af med er klocka eller något annat dyrbart föremål, som ni bär på er.

Gästen gick in på vadet och storfursten telefonerade till polischefen att sända honom den skickligaste fiktjuf, han dittills lagt vantarna på. Mannen i fråga skulle få fulla värdet af allt hvad han lyckades anektera och slippa straff.

Tjufven kom och ikläddes livré samt ställdes bland de öfriga betjenterna vid bordet. Storfursten tillsade honom att ge honom ett tecken, då han var färdig med stolen. Men tecknet lät vänta på sig, ty ambassadören, med hvars klocka det skulle experimenteras, var mycket väksam och höll till yttermera visso handen på klockkettan, medan han konverserade med sina bordskamrater.

Slutligen fick storfursten signalen.

— Hur mycket är klockan, herr ambassadör?

Triumferande stack denne handen i västfickan och drog fram — en potatis — stället för klockan; Storfursten skrattade: Deri förstås den bestulne sjelf instämde, ehuru något tillgjord, ty sanningen att säga kände han sig betydligt stukad. För att döja sin förlägenhet skulle han tags sig en pris smus... hans guldsnusosa var borta! Vid närmare efterseende saknade han dessutom den dyrbara sigillring, han haft på fingret och slutligen den tandpetare af guld, som han alltid brukade bära hos sig i ett litet etui.

Under gästernas hejdlösa munterhet befalldes den tjufaktige betjenten att återställa de stulna sakerna, men storfurstens förvåning blef stor, då tjufven presenterade två fickur, två ringar, två snusdosor etc. Hans kejserliga höghet gjorde den upptäckten, att han sjelf blifvit föremål för betjentens operationer på samma gång som hans gäst.

FÖRENTA STATERNA.

— Låt bli att lura tjensteflickor. Den förut omtalte erkekanalen Frank Bergström i Chicago, Ills., som lurat flera svenska tjensteflickor på pennningar, blef förliden vecka, sig till straff och andra till varnagel, sändt att andas i landluft i Joliet under ett års tid.

— Upp till den 30 sistl. Oktober hade under årets lopp inom För. Staterna 46,030,000 bushels hvetepå använts vid kreatursutfödningen, och ytterligare öfver 28,200,000 bushels torde-före årets slut på liknande sätt förbrukas.

— Experimenten med renafveln i Alaska ha till dato utfallit synnerligen gynnsamt. Den ursprunglige renhjorden har trivits utmärkt, och antalet djur i densamma uppgår nu till omkring 700. De lappar, som beledsagade djuren till Alaska, undervisa infödigaarne i djurens skötsel, och införandet dit af dem betraktas nu som en välsignelse för hela territoriet, ty icke blott lemnar renarne en sund och smaklig mat utan de äro äfven nästan oeröfliga som dragare a snöfältet.